

14 Οκτωβρίου 2011

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΤΑΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗΡΙΞΗΣ Α.Π.Ε.

Εισαγωγή – Σύνοψη

Το προτεινόμενο πλαίσιο περιλαμβάνει αφενός βραχυπρόθεσμα μέτρα και αφετέρου τη διαμόρφωση ενός μόνιμου και βιώσιμου μοντέλου χρηματοδότησης του μηχανισμού στήριξης Α.Π.Ε. που είναι συμβατό με την σημερινή οργάνωση αγορά ηλεκτρισμού αλλά και με το επερχόμενο περιβάλλον πλήρους και ουσιαστικής απελευθέρωσης.

Βασικά κριτήρια για τη διαμόρφωση του προτεινόμενου πλαισίου είναι:

1. Η άμεση αντιμετώπιση του σημερινού ελλείματος, το οποίο δεν οφείλεται στις Α.Π.Ε., με βιώσιμο τρόπο και η απρόσκοπτη και διαρκής χρηματοδότηση του Διαχειριστή ώστε να μην εμφανιστούν ελλείμματα στο μέλλον.
2. Η ασφάλεια του επενδυτικού κλίματος.
3. Η παροχή σαφούς, διαφανούς, πλήρους και αληθινής πληροφόρησης προς τον καταναλωτή για τα πραγματικά στοιχεία κόστους του λογαριασμού λιανικής, χωρίς επιδότηση του ανταγωνιστικού σκέλους του τιμολογίου από το Τέλος Α.Π.Ε. όπως γίνεται σήμερα.
4. Η οριστική αποφυγή της διαρκούς διελκυστίνδας περί του κατάλληλου και δίκαιου ύψους του λεγόμενου Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε. που οδηγεί σε καθυστερήσεις και ελλείμματα, μέσω της κατάργησης της αναγκαιότητας για οποιαδήποτε πολιτική ή ρυθμιστική απόφαση και της εισαγωγής ουσιαστικά αυτόματου μηχανισμού.

Με βάση τα κριτήρια αυτά, η αιτιολογική βάση και οι άξονες της προτεινόμενης συνολικής λύσης έχουν συνοπτικά ως εξής:

1. Το έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού Α.Π.Ε. πρέπει να αντιμετωπιστεί με άμεσα βραχυπρόθεσμα μέτρα, όπως μερικά από αυτά που κατέθεσε προκαταρκτικώς η Ρ.Α.Ε. κατά τη

ΕΛΕΤΑΕΝ

Έδρα: 19^ο χλμ. Α. Μαραθώνος, Πικέρμι 190 09 - Γραφείο Προέδρου: Τύχης 2, Χαλάνδρι 152 33, τηλ. 2106816803

Δ/ση Γραφείων Επικοινωνίας: Μάρκου Μπότσαρη 8, Κηφισιά 145 61, τηλ/fax. 2108081755

ΑΦΜ 090063056 - ΔΟΥ Παλλήνης

e-mail info@eletaen.gr / web: www.eletaen.gr

σύσκεψη της 7/10/2011. Η διατήρηση του ελλείματος θίγει τον ΔΕΣΜΗΕ και την ομαλή εξέλιξη των διαρθρωτικών αλλαγών που έχουν δρομολογηθεί. Κυρίως όμως θίγει την ομαλή ανάπτυξη των Α.Π.Ε. οι οποίες δεν ευθύνονται για τη δημιουργία αυτού του ελλείματος.

2. Τα άμεσα αυτά μέτρα πρέπει να συνδυαστούν με μια ριζική αναθεώρηση του συστήματος του Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε. διότι διαφορετικά θα αποδειχθούν ανεπαρκή για το μέλλον. Η ανάγκη για την αναθεώρηση αυτή, προκύπτει από το γεγονός ότι το σύστημα που εισήχθη πριν από 12 έτη και εφαρμόζεται ανελλιπώς, αποτυγχάνει να απεικονίσει το πραγματικό πρόσθετο κόστος/όφελος των Α.Π.Ε. και οδηγεί σε ανάγκη μεγάλης τεχνητής υπερτίμησης του Ειδικού Τέλους εις βάρος του ΔΕΣΜΗΕ, των Α.Π.Ε. και του καταναλωτή. Η υπερτίμηση αυτή αποτελεί ουσιαστικά επιδότηση του ανταγωνιστικού σκέλους του τιμολογίου της λιανικής εμπορίας.
3. Για την αναγκαία αναθεώρηση του συστήματος αυτού, η ΕΛΕΤΑΕΝ προτείνει ως μόνιμη και βιώσιμη λύση την ενσωμάτωση του συνολικού κόστους των Α.Π.Ε. (Feed In Tariff) στα τιμολόγια λιανικής εμπορίας, με βάση τη συνολική πρόταση που έχει ήδη κατατεθεί στο ΥΠΕΚΑ, όπως αναλύεται και στη συνέχεια.
4. Εναλλακτικά, ως μια λύση με βραχυπρόθεσμο ορίζοντα εφαρμογής, προτείνεται η ορθή αποτίμηση του πραγματικού πρόσθετου κόστους/οφέλους των Α.Π.Ε. στο Ειδικό Τέλος Α.Π.Ε., με σύγκριση της αποζημίωσης που λαμβάνουν οι Α.Π.Ε. (Feed In Tariff) με το κόστος που αποφεύγεται χάρη σε αυτές και όχι μόνο με την Οριακή Τιμή του Συστήματος. Ακόμα και με την εναλλακτική αυτή πρόταση, θα θεραπευθεί μερικώς η απίθανη στρέβλωση που υφίσταται σήμερα.
5. Βασικός άξονας ανάπτυξης των Α.Π.Ε. πρέπει να αποτελέσει το Εθνικό Σχέδιο Δράσης 2020 (ΕΣΔ2020) και η τήρηση της χρονικής κατανομής ανά τεχνολογία που περιλαμβάνει για τις περιόδους που η κάθε τεχνολογία δεν είναι ανταγωνιστική σε σχέση με το συνολικό κόστος ηλεκτροπαραγωγής.

Με βάση αυτό, στο πλαίσιο της τακτικής επανεξέτασης του ΕΣΔ2020 πρέπει να τεθούν πιο φιλόδοξοι στόχοι που θα οδηγήσουν την χώρα και την αγορά σε ένα πιο καθαρό ενεργειακό μέλλον. Σημειώνεται ότι η μαζική ανάπτυξη της αιολικής ενέργειας και των Α.Π.Ε. γενικά και η επίτευξη του στόχου για 40% πράσινο ηλεκτρισμό, οδηγεί το 2020 σε συνολικό κόστος ηλεκτροπαραγωγής μικρότερο από ό,τι αν δεν επιτευχθούν οι στόχοι. Η αιολική ενέργεια και οι Α.Π.Ε. εξοικονομούν σημαντικούς πόρους και ανακουφίζουν σημαντικά το ισοζύγιο πληρωμών που επιβαρύνεται από τα εισαγόμενα ορυκτά καύσιμα και τις εισαγωγές ενέργειας.

Οι λύσεις για όλα τα ανωτέρω ζητήματα, που παρουσιάζονται αναλυτικότερα στη συνέχεια, πρέπει να εξασφαλίζουν απλότητα, δικαιοσύνη και διαφάνεια. Οι τρεις αυτές αρχές είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την διαμόρφωση ενός μόνιμου και βιώσιμου συστήματος χρηματοδότησης του μηχανισμού στήριξης Α.Π.Ε. με ελάχιστο κόστος, που θα ενισχύσει την επενδυτική ασφάλεια και θα αποτελέσει μοχλό προώθησης της ανάπτυξης της αγοράς και όχι διαιώνισης των στρεβλώσεων που υφίστανται στο σημερινό σύστημα του λεγόμενου Τέλους Α.Π.Ε.

Το πρόβλημα του Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε.

Το Ειδικό Τέλος Α.Π.Ε. όπως υπολογίζεται με βάση την μεθοδολογία που εισήχθηκε πριν από 12 έτη και επαναλήφθηκε στο ν.4001/2011, οδηγεί σε ανάγκη υπερβολικής και τεχνητής υπερτίμησής του. Η υπερτίμηση αυτή δεν οφείλεται στις Α.Π.Ε. αλλά αποτελεί ουσιαστικά επιδότηση του ανταγωνιστικού σκέλους του τιμολογίου της λιανικής εμπορίας.

Ο βασικός λόγος για αυτό είναι ότι το Ειδικό Τέλος Α.Π.Ε. προσπαθεί να προσδιορίσει το πρόσθετο κόστος των Α.Π.Ε. συγκρίνοντας την τιμή αποζημίωσης που λαμβάνουν οι Α.Π.Ε. (Feed In Tariff – FIT) με την Οριακή Τιμή Συστήματος (ΟΤΣ). Πιο συγκεκριμένα, με βάση τις διατάξεις του νόμου, για κάθε μονάδα ενέργειας που παράγεται από Α.Π.Ε. στο Σύστημα, οι Προμηθευτές πληρώνουν στον Ειδικό Λογαριασμό Α.Π.Ε. του Διαχειριστή μόνο την ΟΤΣ. Η εναπομένουσα διαφορά FIT – ΟΤΣ αποτελεί το Ειδικό Τέλος Α.Π.Ε. που συλλέγεται διακριτά από τους καταναλωτές και δεν βαρύνει το κόστος της εμπορίας. Δηλαδή το κόστος της εμπορίας για κάθε μονάδα ενέργειας που παράγεται από Α.Π.Ε. είναι η ΟΤΣ (ο προμηθευτής «αγοράζει» την ενέργεια Α.Π.Ε. σε κόστος ΟΤΣ ενώ θα αγόραζε την υποκαθιστάμενη συμβατική ενέργεια σε πολύ υψηλότερο κόστος που πέραν της ΟΤΣ περιλαμβάνει και πολλές άλλες πληρωμές εκτός αγοράς).

Ο προ 12ετίας αυτός σχεδιασμός στηρίχθηκε στην εκτίμηση ότι το κόστος που εξοικονομείται χάρη στις Α.Π.Ε. είναι το μεταβλητό κόστος παραγωγής (το κόστος καυσίμου) που θεωρείται ότι αντανάκλαται στην ΟΤΣ. Η αιτιολογική αυτή βάση ήταν ορθή τότε. Σήμερα όμως, με την ολοένα αυξανόμενη διείσδυση των Α.Π.Ε., η ΟΤΣ δεν αντιπροσωπεύει το κόστος που εξοικονομείται χάρη στις Α.Π.Ε.

Η σωστή όμως αποτίμηση του πρόσθετου κόστους ή οφέλους που δημιουργείται στον καταναλωτή από τις Α.Π.Ε., απαιτεί την σύγκριση της τιμής αποζημίωσης των Α.Π.Ε. με το συνολικό αποφευγόμενο κόστος χάρη στις Α.Π.Ε. Τρεις είναι οι βασικοί λόγοι για τους οποίους η ΟΤΣ δεν αντιπροσωπεύει το αποφευγόμενο αυτό κόστος:

1. Οι Α.Π.Ε. μειώνουν την Οριακή Τιμή Συστήματος, και επομένως εξοικονομούν σημαντικά ποσά από τη χονδρεμπορική αγορά προς όφελος των προμηθευτών¹.
2. Οι Α.Π.Ε. προσφέρουν ισχύ στο Σύστημα και επομένως εξοικονομούν κόστος από το Μηχανισμό Διαθεσιμότητας Ισχύος (ΜΔΙ)².
3. Η ΟΤΣ δεν αντιπροσωπεύει το πραγματικό κόστος ηλεκτροπαραγωγής και επί μακρό χρονικό διάστημα είναι γενικά τεχνητά υποτιμημένη.

¹ Βλέπε ενδεικτικά *Wind Energy and Electricity Prices*, POYRY-EWEA, April 2010, όπου παρατίθενται και συγκεκριμένα παραδείγματα από Δανία, Βέλγιο και Γερμανία για το πώς η αιολική ενέργεια μείωσε τις τιμές στις αγορές ηλεκτρισμού, <http://www.eletaen.gr/drupal/content/310>.

² Βλέπε ενδεικτικά Κάραλης, Ράδος, Ζερβός *Η Επίδραση της γεωγραφικής διασποράς στην παροχή εγγυημένης αιολικής ισχύος στο ελληνικό σύστημα ηλεκτροπαραγωγής*, Μάιος 2007 και Κάραλης, *Το μακροπρόθεσμο βέλτιστο μείγμα ενσωμάτωσης αιολικών και φωτοβολταϊκών συστημάτων στο ελληνικό ηλεκτρικό σύστημα*, EWEA 2011

Επομένως το πραγματικό αποφευγόμενο χάρη στις Α.Π.Ε. κόστος είναι σαφώς μεγαλύτερο από την ΟΤΣ και αυτό έχει ως αποτέλεσμα το Ειδικό Τέλος Α.Π.Ε. που είναι η διαφορά FIT – ΟΤΣ να αποτελείται ουσιαστικά από δύο σκέλη, ήτοι:

- τη διαφορά FIT – Αποφευγόμενο Κόστος, που είναι το κόστος/όφελος των Α.Π.Ε., και
- τη διαφορά Αποφευγόμενο Κόστος – ΟΤΣ, που είναι το όφελος που απολαμβάνουν οι προμηθευτές από κάθε μονάδα ενέργειας Α.Π.Ε. Επομένως η διαφορά αυτή, πολλαπλασιαζόμενη με το σύνολο της παραγωγής Α.Π.Ε., αποτελεί επιδότηση του ανταγωνιστικού σκέλους του τιμολογίου λιανικής.

Η τεχνητή αυτή υπερτίμηση του Τέλους Α.Π.Ε. είναι της τάξης του 50%-70% για την περίοδο από το 2009 – 2020.³

Για την λύση του προβλήματος προτείνονται δύο προσεγγίσεις (μία άμεση-βραχυπρόθεσμη και μία μόνιμη-βιώσιμη) που μπορεί να εφαρμοσθούν διαδοχικά, αν το Υπουργείο επιθυμεί να καθυστερήσει την υλοποίηση της μόνιμης-βιώσιμης λύσης για ποικίλους λόγους.

Προτάσεις για την επίλυση του προβλήματος

1^η προσέγγιση: Η πιο απλή και άμεση λύση της στρέβλωσης αυτής (αλλά με περιορισμένο χρονικό ορίζοντα εφαρμογής) είναι **η κατάλληλη τροποποίηση του ν.4001/2011 ώστε οι Προμηθευτές να καταβάλουν στον Ειδικό Λογαριασμό Α.Π.Ε. του ΔΕΣΜΗΕ το αποφευγόμενο κόστος για κάθε μονάδα ενέργειας Α.Π.Ε. που παράγεται και όχι μόνο την ΟΤΣ.** Η διαφορά πρέπει να μεταφερθεί στο ανταγωνιστικό σκέλος των τιμολογίων.

Οι μελέτες που έχουν μέχρι σήμερα δει το φώς της δημοσιότητας³ έχουν προσεγγίσει αυτό το αποφευγόμενο κόστος. Θα μπορούσε λοιπόν το μέγεθος αυτό να προσδιορίζεται κάθε έτος με απόφαση της Ρ.Α.Ε. μαζί με την απόφαση για τον καθορισμό του Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει η Ρ.Α.Ε. να εκτελεί μια υπολογιστική εργασία η οποία πιθανόν να καθυστερεί. Αυτός ο κίνδυνος καθυστέρησης αυξάνει το ρυθμιστικό ρίσκο και την αβεβαιότητα στην χρηματοδότηση του μηχανισμού στήριξης. Για αυτό προτείνεται να οριστεί ότι το αποφευγόμενο κόστος είναι το 140% της ΟΤΣ, το οποίο εκτιμάται ότι προσεγγίζει την υπερτίμηση του Τέλους Α.Π.Ε. που συνέβη κατά τη διετία 2009-2010.

Για το αμέσως επόμενο διάστημα, κατά το οποίο μπορεί να εφαρμοσθεί η προτεινόμενη άμεση λύση, η ανωτέρω προσέγγιση είναι επαρκής⁴.

³ IOBE/ΣΕΗΕ, *Επιδράσεις από τη μεγάλης κλίμακας διείσδυση των Α.Π.Ε.*, Ιούλιος 2011, <http://www.eletaen.gr/drupal/company/476>

Εργαστήριο Ε3 ΕΜΠ, *Το Ειδικό Τέλος ΑΠΕ – Ανάλυση και Προβλέψεις*, Μάρτιος 2011 <http://www.eletaen.gr/drupal/considerations/339>

Το **πλεονέκτημα** της προσέγγισης αυτής είναι ότι εισάγει ελάχιστες υπολογιστικές και νομοτεχνικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τη σήμερα εφαρμοζόμενη μεθοδολογία και άρα μπορεί να εφαρμοσθεί άμεσα. Περαιτέρω, πρόκειται για μια διαφανή λύση κατά την οποία ο κάθε φορέας της αγοράς αναλαμβάνει το κόστος που του αναλογεί με πιο ακριβή, δίκαιο και καθαρό τρόπο.

Κύρια **μειονεκτήματα** της προσέγγισης είναι ότι δεν επιλύει το πρόβλημα με μόνιμο και βιώσιμο τρόπο δεδομένου ότι και πάλι στηρίζεται στην ΟΤΣ (με ένα συντελεστή προσαύξησης που σχετικά σύντομα θα στερείται νοήματος λόγω της μεγάλης διείσδυσης) και ότι συνεχίζει να απαιτεί την έκδοση ρυθμιστικών αποφάσεων και επομένως εξακολουθεί να καθιστά επισφαλή την ομαλή χρηματοδότηση του μηχανισμού στήριξης.

Διευκρινίζεται και πάλι ότι η χρησιμοποίηση του αποφευγόμενου κόστους αντί της ΟΤΣ αφορά μόνο τον υπολογισμό του Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε. και τον υπολογισμό των εσόδων του Ειδικού Λογαριασμού Α.Π.Ε. του Διαχειριστή, και όχι φυσικά την επίλυση όλου του ΗΕΠ.

2^η προσέγγιση: Η μόνιμη και βιώσιμη λύση είναι η μεταφορά του συνολικού κόστους αποζημίωσης των Α.Π.Ε. στους προμηθευτές οι οποίοι θα το μετακυλύουν στους καταναλωτές. Ειδικά μέτρα θα ληφθούν για την προστασία της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας στα πρότυπα της γερμανικής νομοθεσίας.

Ένας **πρακτικός τρόπος** για την υλοποίηση αυτής της προσέγγισης περιλαμβάνεται στο κείμενο που έχει κατατεθεί με την από 26/9/2011 επιστολή του ΕΣΗΑΠΕ. Σύμφωνα με τον πρακτικό αυτό τρόπο, στην αρχή κάθε χρονικής περιόδου ο Διαχειριστής υπολογίζει την πραγματική διαφορά FIT – Τιμή Αγοράς όπως ακριβώς κάνει σήμερα με το λεγόμενο Τέλος Α.Π.Ε. και ενημερώνει τους Προμηθευτές για το ποσό που πρέπει να συλλέγουν ανά πωλούμενη μεγαβατώρα προκειμένου να καλυφθεί αυτή η χρηματική διαφορά. (Επίσης τους ενημερώνει για την μέση τιμή της αγοράς που χρησιμοποίησε για τον υπολογισμό, προκειμένου πιθανά να χρησιμοποιηθεί το μέγεθος αυτό για την μερική εξομάλυνση των διαφορών που αντιμετωπίζει ο προμηθευτής κάθε ώρα λόγω της

⁴ Για να απεικονισθεί το οικονομικό αποτέλεσμα της προτεινόμενης προσέγγισης και οι προκύπτουσες διαφορές που αφορούν στην πραγματικότητα το ανταγωνιστικό σκέλος των τιμολογίων και όχι τις Α.Π.Ε., σημειώνονται τα ακόλουθα:

Με βάση την 379/2010 γνωμοδότηση της Ρ.Α.Ε. της 22/12/2010 για τον καθορισμό του ύψους του Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε., το σύνολο των απαιτούμενων εσόδων για τον Ειδικό Λογαριασμό Α.Π.Ε. για το 2011 ήταν 350 εκατ. €. Χωρίς αξιοποίηση των αδιάθετων δικαιωμάτων ρύπων αυτό οδηγούσε σε απαιτούμενο μέσο Τέλος Α.Π.Ε. 6,36 €/MWh. Με το προϋπολογιζόμενο τότε έσοδο των 250 εκατ. € από τις δημοπρασίες ρύπων, το καθορισθέν μέσο Τέλος Α.Π.Ε. είναι 1,82 €/MWh. Με τον ορθότερο υπολογισμό του Ειδικού Τέλους με βάση την προσέγγιση ότι το αποφευγόμενο κόστος είναι το 140% της ΟΤΣ, το απαιτούμενο έσοδο θα ήταν 274,5 εκατ. € γεγονός που θα οδηγούσε σε μέσο Τέλος Α.Π.Ε. 4,99 €/MWh (χωρίς αξιοποίηση των δημοπρασιών ρύπων) ή 0,45 €/MWh (με την προϋπολογιζόμενη τότε αξιοποίηση των δημοπρασιών).

Αν μάλιστα η προτεινόμενη προσέγγιση εφαρμοζόταν αναδρομικά και διορθώνονταν οι υπολογισμοί κατά τρόπο ώστε το Διαχειριστής να μην είχε έλλειμμα κατά το τέλος του 2010 (που ήταν 99 εκατ. €), τότε το αντίστοιχο απαιτούμενο Τέλος Α.Π.Ε. θα ήταν 3,19 €/MWh (50% μειωμένο σε σχέση με το 6,36 €/MWh) ή -1,36 €/MWh (αρνητικό σε σχέση με το 0,45 €/MWh).

διακύμανσης της τιμής αγοράς για οποιονδήποτε λόγο). Το τέλος αυτό είναι ένα τέλος εξισορρόπησης που φυσικά δεν έχει καμία σχέση με το πρόσθετο κόστος των Α.Π.Ε. Όμως το άθροισμα αυτού του τέλους και της τιμής αγοράς που θα συνεχίσουν να πληρώνουν οι προμηθευτές στον Ειδικό Λογαριασμό Α.Π.Ε. του Διαχειριστή, αποτελεί τη συνολική αποζημίωση των Α.Π.Ε. (Feed In Tariff).

Ένας άλλος πρακτικός τρόπος υλοποίησης της ίδιας προσέγγισης είναι ο Διαχειριστής να ενημερώνει για το σύνολο της αποζημίωσης των Α.Π.Ε. ανά μονάδα κατανάλωσης που θα βαραίνει για την επόμενη χρονική περίοδο του προμηθευτές. Το τέλος αυτό (σύνολο FIT δια εθνική κατανάλωση) θα αποτελεί ουσιαστικά τον πόρο χρηματοδότησης του Λογαριασμού Α.Π.Ε. ο οποίος δεν θα τροφοδοτείται από την οργανωμένη αγορά (χονδρεμπορική).

Το άμεσο πρόβλημα του Ειδικού Λογαριασμού Α.Π.Ε. του ΔΕΣΜΗΕ

Από την ανάλυση που προηγήθηκε είναι φανερό ότι για το έλλειμμα που αντιμετωπίζει ο Ειδικός Λογαριασμός του ΔΕΣΜΗΕ ευθύνεται η επιδότηση του ανταγωνιστικού σκέλους του τιμολογίου λιανικής εμπορίας. Αν η επιδότηση αυτή δεν υπήρχε (δηλ. αν εφαρμόζοταν ο ορθός τρόπος υπολογισμού του Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε. με βάση το αποφευγόμενο χάρη στις Α.Π.Ε. κόστος), τότε ακόμα και με το ύψος του Ειδικού Τέλους που εφαρμόσθηκε πραγματικά κατά τα προηγούμενα έτη, το έλλειμμα αυτό δεν θα υπήρχε. Με άλλα λόγια, αν όλα τα λεφτά που πλήρωσε ο καταναλωτής κατά τα προηγούμενα έτη υπό τον τίτλο «Τέλος Α.Π.Ε.» είχαν πράγματι κατευθυνθεί αποκλειστικά υπέρ των Α.Π.Ε., τότε ο ΔΕΣΜΗΕ δεν θα είχε κανένα έλλειμμα.

Ασχέτως των αιτιών, το έλλειμμα πρέπει να αντιμετωπισθεί διότι η διαιώνισή του θίγει τις Α.Π.Ε. και τον Διαχειριστή. Η αιτία όμως μας δείχνει ότι **η αντιμετώπιση αυτή δεν μπορεί να γίνει με άντληση πόρων από τις επιχειρήσεις Α.Π.Ε.** όπως για παράδειγμα έκτακτες ή μόνιμες εισφορές, φορολογογήσεις ή παρακρατήσεις από τα έσοδα πωλήσεων ενέργειας από Α.Π.Ε., αυξημένα τέλη που θα κληθούν να πληρώσουν οι επιχειρήσεις Α.Π.Ε. για την άσκηση οποιασδήποτε δραστηριότητάς τους ή την έκδοση οποιασδήποτε πράξης δικαιούνται να αιτηθούν. Τέτοια μέτρα στερούνται δικαιοσύνης και ηθικής βάσης.

Επομένως **τα έκτακτα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν άμεσα για την αντιμετώπιση του ελλείμματος** περιλαμβάνουν:

- την επιτάχυνση των δημοπρασιών αδιάθετων δικαιωμάτων ρύπων,
- την ενεργοποίηση της διάταξης του ν.3851/2010 για την αξιοποίηση του Τέλους υπέρ ΕΡΤ, τα
- την μικρή αύξηση του λεγόμενου Ειδικού Τέλους Α.Π.Ε. και μετονομασία του σε αυτό που πραγματικά είναι (ήτοι τέλος εξισορρόπησης ή ανάλογα),
- την επιβολή ειδικού τέλους στην εξόρυξη του λιγνίτη και άλλα ανάλογα μέτρα.

Ο σημαντικός ρόλος του Εθνικού Σχεδίου Δράσης

Βασικό κριτήριο επιλογής του ύψους των εγγυημένων είναι η βιωσιμότητα των επενδύσεων με το ελάχιστο κόστος στον καταναλωτή. Φυσικά, πρόσθετο και εξίσου σημαντικό κριτήριο είναι η προώθηση τεχνολογιών που είναι ακόμα πιο ακριβές ή λιγότερο ανταγωνιστικές προκειμένου αυτές να αποκτήσουν κρίσιμο μερίδιο αγοράς.

Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την επίτευξη του στόχου Α.Π.Ε. το 2020, όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή του ΥΠΕΚΑ και υποβλήθηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έκανε συγκεκριμένες επιλογές για το μίγμα των λιγότερο ανταγωνιστικών τεχνολογιών και βελτιστοποίησε το συνολικό μίγμα και την χρονική κατανομή της ανάπτυξής του. Με εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης (40% Α.Π.Ε. στην ηλεκτροπαραγωγή το 2020), κυρίως με τήρηση της χρονικής κατανομής που προβλέπεται για τις τεχνολογίες κατά τις περιόδους που αυτές δεν είναι ανταγωνιστικές και με εφαρμογή των σήμερα ισχυόντων για την εξέλιξη των Feed In Tariffs χωρίς πρόσθετες μειώσεις για τα φωτοβολταϊκά, επιτυγχάνεται το 2020 συνολικό κόστος ηλεκτροπαραγωγής μικρότερο από αυτό που θα υπάρχει αν δεν επιτευχθεί ο στόχος Α.Π.Ε. του 2020 και παραμείνουμε σε διείσδυση 25%.

Τέλος, στο πλαίσιο της τακτικής επανεξέτασης του ΕΣΔ2020 πρέπει να τεθούν πιο φιλόδοξοι στόχοι που θα οδηγήσουν την χώρα και την αγορά σε ένα πιο καθαρό ενεργειακό μέλλον.

Τιμολόγηση αιολικής ενέργειας

Με βάση τα κριτήρια του ελαχίστου κόστους που προαναφέρθηκε, είναι σαφές ότι επιδίωξη της Πολιτείας πρέπει να είναι η κατά προτεραιότητα υλοποίηση των επενδύσεων που εξασφαλίζουν παραγόμενη πράσινη ενέργεια με μικρότερο κόστος.

Στην περίπτωση της αιολικής ενέργειας το κόστος παραγωγής (που είναι μόνο σταθερό δεδομένου ότι το μεταβλητό είναι μηδενικό) μεταβάλλεται σημαντικά ανάμεσα στις διάφορες επενδύσεις εξαιτίας του μεγέθους του αξιοποιησιμού αιολικού δυναμικού και του σημαντικού εύρους του ειδικού κόστους επένδυσης. Υπό το πρίσμα αυτό **είναι απαραίτητο να υπάρξει τιμολογιακή πολιτική που θα επιτρέψει να υλοποιηθούν αιολικά πάρκα σε χαμηλό αιολικό δυναμικό, τα οποία σήμερα είναι μη βιώσιμα και χρειάζονται μικρή ενίσχυση σε σχέση με την τιμή που ισχύει για τα χερσαία αιολικά πάρκα.** Ο νόμος 3851/2010 προέβλεπε τη δυνατότητα έκδοσης σχετικής υπουργικής απόφασης, αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα αυτή.

Με την ενεργοποίηση της διάταξης αυτής θα επιτραπεί να υλοποιηθούν άμεσα αιολικές επενδύσεις, οι οποίες:

- θα παράγουν πράσινη ενέργεια σε εξαιρετικά ανταγωνιστικό κόστος,
- θα υλοποιηθούν σε περιοχές που δεν συγκεντρώνονται στις γνωστές περιοχές υψηλού αιολικού δυναμικού και άρα θα συμβάλλουν στην διασπορά των εγκαταστάσεων με θετικές συνέπειες στην παροχή εγγυημένης ισχύος και στην ευστάθεια του συστήματος,

- θα υλοποιηθούν σε περιοχές χωρίς προβλήματα κορεσμού δικτύων και χωρίς υπερσυσσώρευση.

Θα τοποθετηθεί έτσι μια σημαντική ψηφίδα στο συνολικό παζλ της αιολικής ενέργειας δίπλα στα χερσαία αιολικά πάρκα, στα νησιωτικά αιολικά πάρκα, στα μεγάλα αιολικά πάρκα με υποβρύχιες διασυνδέσεις και στα θαλάσσια αιολικά πάρκα. Όλα αυτά, μαζί με τα έργα σε χαμηλό αιολικό δυναμικό, είναι απαραίτητα για την επίτευξη του στόχου.

Εξίσου σημαντική είναι η **αποσαφήνιση και άρση των αβεβαιοτήτων που υφίστανται σχετικά με την τιμολόγηση της παραγόμενης ενέργειας από υδριδικά αιολικά πάρκα είτε σε νησιά είτε στο διασυνδεδεμένο σύστημα**. Είναι πανθομολογούμενο ότι η ανάπτυξη συστημάτων αποθήκευσης είναι σημαντική παράμετρος για την επίτευξη της μεγάλης διείδυσης και επομένως το σχετικό επενδυτικό περιβάλλον πρέπει να είναι σαφές και ασφαλές.